2026/1099

18.5.2026

DECIZIA (UE) 2026/1099 A CONSILIULUI

din 27 aprilie 2026

privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Convenției Organizației Națiunilor Unite privind efectele internaționale ale vânzării silite a navelor („Convenția de la Beijing privind vânzarea silită a navelor")

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 81 alineatul (2) literele (b) și (c), coroborat cu articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a) punctul (v),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere aprobarea Parlamentului European ([1]),

întrucât:

(1) Convenția Organizației Națiunilor Unite privind efectele internaționale ale vânzării silite a navelor (denumită în continuare „Convenția de la Beijing privind vânzarea silită a navelor" sau „convenția") a fost adoptată de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite la New York la 7 decembrie 2022.

(2) În conformitate cu Decizia (UE) 2024/414 a Consiliului ([2]), convenția a fost semnată la 14 martie 2024 în numele Uniunii în ceea ce privește aspectele care intră în sfera sa de competență exclusivă, sub rezerva încheierii sale la o dată ulterioară.

(3) Convenția este primul instrument internațional care stabilește un regim armonizat menit să confere efecte internaționale vânzărilor silite, cu menținerea în același timp a dreptului intern care reglementează procedura vânzărilor silite și circumstanțele în care vânzările silite conferă un drept de proprietate incontestabil. Convenția consolidează cadrul juridic internațional existent în domeniul transportului maritim și al navigației și contribuie în mod util la dezvoltarea unor relații economice internaționale armonioase. Prin asigurarea securității juridice în ceea ce privește dreptul de proprietate pe care cumpărătorul îl dobândește asupra unei nave care navighează oriunde pe glob, convenția este menită să maximizeze atât prețul pe care nava îl poate obține pe piață, cât și veniturile disponibile pentru a fi distribuite între creditori, precum și să promoveze comerțul internațional. Prin urmare, se dorește aplicarea convenției cât mai curând posibil.

(4) Încheierea convenției în numele Uniunii va contribui la asigurarea securității juridice și a previzibilității la nivel internațional și european prin crearea unui regim uniform privind efectele internaționale ale vânzării silite a navelor, care sunt obiective fundamentale pe care Uniunea le urmărește în cadrul activităților sale, în conformitate cu articolul 3 alineatul (5) din Tratatul privind Uniunea Europeană.

(5) Uniunea dezvoltă o cooperare judiciară în materie civilă cu incidență transfrontalieră, întemeiată pe principiul recunoașterii reciproce a deciziilor judiciare și extrajudiciare. În acest context, legiuitorul Uniunii a adoptat, printre altele, Regulamentele (UE) nr. 1215/2012 ([3]) și (UE) 2020/1784 ([4]) ale Parlamentului European și ale Consiliului. Prin urmare, Uniunea are competență exclusivă cu privire la aspectele reglementate prin regulamentele menționate, în timp ce celelalte aspecte reglementate de convenție nu intră în sfera de competență respectivă.

([1]) Aprobarea din 26 martie 2026 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial).

([2]) Decizia (UE) 2024/414 a Consiliului din 21 decembrie 2023 privind semnarea, în numele Uniunii Europene, a Convenției Organizației Națiunilor Unite privind efectele internaționale ale vânzării silite a navelor, adoptată de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite la New York, la 7 decembrie 2022 (JO L, 2024/414, 29.1.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/414/oj).

([3]) Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO L 351, 20.12.2012, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2012/1215/oj).

([4]) Regulamentul (UE) 2020/1784 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2020 privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială (notificarea sau comunicarea actelor) (JO L 405, 2.12.2020, p. 40, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/1784/oj).

(6) Uniunea ar trebui să devină parte la convenție numai în ceea ce privește aspectele care țin de competența exclusivă a Uniunii, și anume în măsura în care dispozițiile relevante ale convenției ar putea aduce atingere normelor comune sau ar putea modifica domeniul de aplicare al acestora. În prezent, Uniunea are competență exclusivă în ceea ce privește anumite dispoziții ale convenției referitoare la aspecte legate de cooperarea judiciară în materie civilă, astfel cum se detaliază în declarația atașată privind competența Uniunii. Statele membre își păstrează competența în măsura în care convenția nu aduce atingere normelor comune sau nu modifică domeniul de aplicare al acestora. Aderarea Uniunii la convenție în ceea ce privește aspectele care țin de competența sa exclusivă nu aduce atingere prerogativelor statelor membre în ceea ce privește ratificarea convenției, cu privire la aspectele care intră în sfera lor de competență națională.

(7) Convenția prevede că Organizația de integrare economică regională face o declarație în care specifică aspectele reglementate de convenția menționată pentru care competența a fost transferată organizației respective de către statele sale membre. Convenția prevede că declarația respectivă se face în momentul semnării, ratificării, acceptării sau aprobării convenției sau aderării la aceasta. Cu ocazia semnării convenției, Uniunea a făcut respectiva declarație indicându-și competența în domeniile reglementate de convenție.

(8) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, și fără a aduce atingere articolului 4 din protocolul respectiv, Irlanda nu participă la adoptarea prezentei decizii, aceasta nu este obligatorie pentru respectivul stat membru și nu i se aplică.

(9) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei decizii, aceasta nu este obligatorie pentru respectivul stat membru și nu i se aplică.

(10) Convenția și declarația atașată privind competența Uniunii ar trebui să fie aprobate,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Se aprobă Convenția Organizației Națiunilor Unite privind efectele internaționale ale vânzării silite a navelor (denumită în continuare „convenția”).

Textul convenției este atașat la prezenta decizie.

Articolul 2

Declarația atașată privind competența Uniunii este aprobată prin prezenta decizie în conformitate cu articolul 20 alineatul (1) din convenție.

Articolul 3

Prezenta decizie intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ([5]).

Adoptată la Luxemburg, 27 aprilie 2026.

Pentru Consiliu

Președintele

M. PANAYIOTOU

([5]) Data intrării în vigoare a convenției va fi publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* de către Secretariatul General al Consiliului.

ANEXĂ

Declarație în temeiul articolului 18 alineatul (2) din Convenția Organizației Națiunilor Unite privind efectele internaționale ale vânzării silite a navelor („Convenția de la Beijing privind vânzarea silită a navelor”), adoptată de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite la 7 decembrie 2022 la New York, privind competența Uniunii Europene în ceea ce privește aspectele reglementate de convenția respectivă cu privire la care statele membre și-au transferat competența către Uniunea Europeană

Articolul 18 alineatul (1) din Convenția de la Beijing privind efectele internaționale ale vânzării silite a navelor (denumită în continuare „convenția”) prevede că o organizație de integrare economică regională care este constituită din state suverane și care dispune de competențe în anumite domenii reglementate de convenție poate semna convenția. Articolul 18 alineatul (2) din convenție prevede că Organizația de integrare economică regională face o declarație în care specifică aspectele reglementate de convenție pentru care competența a fost transferată organizației respective de către statele sale membre. Uniunea Europeană a decis să încheie convenția și reiterează declarația pe care a făcut-o cu ocazia semnării convenției la 14 martie 2024.

În măsura în care pot aduce atingere normelor comune sau pot modifica domeniul de aplicare al actelor juridice menționate la literele (a) și (b), aspectele reglementate de dispozițiile convenției cu privire la care statele membre ale Uniunii Europene și-au transferat competența și cu privire la care Uniunea Europeană are competență exclusivă în înțelesul articolului 3 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) sunt următoarele:

(a) articolul 9 din convenție („Competența judiciară în materie de evitare și suspendare a vânzării silite”) cu privire la normele privind competența judiciară din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO UE L 351, 20.12.2012, p. 1); și

(b) articolul 4 din convenție („Notificarea vânzării silite”) cu privire la normele privind notificarea sau comunicarea actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială (notificarea sau comunicarea actelor) din Regulamentul (UE) 2020/1784 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2020 privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială (JO UE L 405, 2.12.2020, p. 40).

Competența Uniunii Europene în temeiul Tratatului privind Uniunea Europeană (TUE) și al TFUE tinde, prin natura sa, să evolueze în permanență. În cadrul instituit prin tratate, instituțiile competente pot adopta decizii care stabilesc sfera de competență a Uniunii Europene. Prin urmare, Uniunea Europeană își rezervă dreptul de a modifica prezenta declarație în consecință, fără ca orice astfel de modificare să constituie o condiție prealabilă pentru exercitarea competenței sale cu privire la aspectele reglementate de convenție.

Uniunea precizează că convenția se aplică, în ceea ce privește competența Uniunii, teritoriilor statelor membre în care se aplică TUE și TFUE în temeiul articolului 52 din TUE și în condițiile prevăzute, printre altele, la articolul 355 din TFUE.